

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2CdoR/6/2025
Identifikačné číslo spisu:	5721202927
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5721202927.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky - matky: T. Z., nar. X., trvale bytom M., zastúpená: JUDr. Vladimír Kašuba, PhD., advokát, so sídlom Martin, Holubyho 51, IČO: 42 058 945 a otca: T. Z., nar. X., trvale bytom K., zastúpený: JUDr. Ján Jenča, advokát, so sídlom Poprad, ul. 1. mája 221/19, IČO: 35 528 125, o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k ich deťom: plnoletá U. Z., nar. X. a maloletý G. Z., nar. X., zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, na čas po rozvode, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 9P/200/2021, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 23. októbra 2024 sp. zn. 13CoP/183/2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Žiline z 23. októbra 2024 sp. zn. 13CoP/183/2024 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred súdom prvej inštancie

1. Okresný súd Martin (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 22. februára 2024 č. k. 9P/200/2021-633 v spojení s uznesením súdu prvej inštancie z 22. júla 2024 č. k. 9P/200/2021-901 uložil otcovi povinnosť platiť pre plnoletú U. výživné vo výške 600 eur mesačne za obdobie od 25. mája 2022 do 30. apríla 2023 a vo výške 400 eur mesačne s účinnosťou od 1. mája 2023 do budúca, splatné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám plnoletého dieťaťa, uložil otcovi povinnosť splácať zameškané výživné pre plnoleté dieťa za obdobie od 25. mája 2022 do 31. marca 2024 vo výške 8.135,45 eur po 250 eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, uložil otcovi povinnosť platiť pre maloletého G. výživné vo výške 400 eur mesačne za obdobie od 25. mája 2022 do 30. apríla 2023 a vo výške 300 eur mesačne s účinnosťou od 1. mája 2023 do budúca splatné vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, uložil otcovi povinnosť splácať zameškané výživné pre maloletého za obdobie od 25. mája 2022 do 31. marca 2024 vo výške 5.490,30 eur po 150 eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok.

Zároveň žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

II.

Konanie o odvolaní

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 23. októbra 2024 č. k. 13CoP/183/2024-935 rozhodol o odvolaní otca, matky a plnoletého dieťaťa tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

III.

Dovolanie otca

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal otec (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil poukazom na § 420 písm. e), § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

4. K dôvodu dovolania podľa § 420 písm. e) CSP dovolateľ uviedol, že na súde prvej inštancie rozhodoval vylúčený sudca a v konaní na odvolacom súde rozhodoval nesprávne obsadený súd.

5. K námietke, že na súde prvej inštancie rozhodoval zaujatý sudca, dovolateľ s poukazom na § 30 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a rozhodovaciu prax súdov uviedol, že danú skutočnosť namietal aj počas konania a v odvolaní, pričom odvolací súd sa danou námietkou relevantne nezaoberal.

6. Ako dôvod zaujatosti sudcu a celého súdu prvej inštancie dovolateľ uviedol zaujatosť pre osobu blízku účastníkovi, keďže jeho exmanželka (matka detí) má veľmi blízky rodinný vzťah a častý rodinný kontakt s jej sesternicou B. Z., dlhodobou pracovníčkou prvoinštančného súdu, čo mohlo ovplyvniť rozhodnutie nielen samotného sudcu, ktorý má kamarátsky vzťah a je právny zástupcom exmanželky, čo prejavoval pred aj počas pojednávania. Ďalším dôvodom zaujatosti sudcu súdu prvej inštancie vyplynul podľa dovolateľa zo spôsobu jeho rozhodovania, keďže nerešpektoval pokyn odvolacieho súdu, nesprávne zisťoval a určil majetkové pomery otca a matky, pojednávanie začal s omeškaním jednej hodiny, mal neadekvátne, ponížujúce a výsmevné reakcie, nedovolil právnenému zástupcovi otca vyjadriť sa a hoci vzniesol námietku zaujatosti voči sudcovi, táto nebola zaprotokolovaná.

7. K námietke, že odvolací súd rozhodujúci vo veci bol nesprávne obsadený, vznesenej podľa § 420 písm. e) CSP, dovolateľ uviedol, že o odvolaní podanom proti prvému rozhodnutiu súdu prvej inštancie rozhodoval v r. 2023 senát 6Co odvolacieho súdu, zložený zo sudcov Kekely, Urbanová, Topolčančík a po opätovnom podaní odvolania, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorému bola vec odvolacím súdom vrátená, rozhodoval v r. 2024 senát 13Co odvolacieho súdu v zložení Dúbik, Dubecová a Štolcová. Senát 6Co odvolacieho súdu bol vedený ako senát CoP v r. 2022, v čase podania prvého odvolania v r. 2023, ani v čase podania opätovného odvolania nebol senát 6Co vedený v rozvrhu práce na r. 2024 ako senát CoP. V čase predloženia veci na rozhodnutie o opätovne podanom odvolaní existoval senát 6Co odvolacieho súdu v nezmenenej zostave. V danej súvislosti dovolateľ poukázal na znenie čl. II. bod 2, 3 a 5 rozvrhu práce odvolacieho súdu na r. 2024 a zdôraznil, že pridelenie veci sa realizovalo inak ako určoval rozvrh práce odvolacieho súdu v r. 2022, 2023 a 2024, pričom v spise o tom, prečo tomu bolo tak, nie je žiadne zdôvodnenie.

8. Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP dovolateľ odôvodnil tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie považuje za nezákonné, nedostatočne odôvodnené a zmätočné, nakoľko súd prvej inštancie neúplne zistil skutočný stav veci v zmysle § 62 v spojení s § 35 CMP, a rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnej aplikácii právnych noriem citovaných v jeho odôvodnení. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/12/2016 namietol, že súd prvej inštancie nerešpektoval právny názor vyslovený v skoršom rozhodnutí krajského súdu ohľadom nákladov otca a posudzovania majetkových pomerov i vyživovacej povinnosti matky. Vyjadril nesúhlas s tým, že o výživnom pre plnoletú dcéru súd rozhodoval bez návrhu, keď po nadobudnutí plnoletosti dcéry pristupoval k návrhu na výživné ako k zmenenému návrhu na výživné pre maloleté dieťa, i napriek tomu,

že o výživnom pre plnoletú osobu možno rozhodovať iba na návrh, a súd skúma o. i. aj súlad s dobrými mravmi. Dovolateľovi navyše súd neumožnil s takýmto návrhom sa oboznámiť a vyjadriť sa k nemu. Podľa dovolateľa súdy opomenuli vziať do úvahy dôkazy v prospech žalovaného a tieto vyhodnotiť, opreli sa len o dôkazy, ktoré účelovo označil, aby odôvodnili vopred určený výsledok. Súd nedal odpoveď na viacero námietok dovolateľa vznesených v samotnom konaní či odvolaní.

9. K uvedenému dovolaciemu dôvodu dovolateľ zhrnul, že odvolací súd nijako relevantne nezdôvodnil svoj rozsudok, jeho závery považuje dovolateľ za nezrozumiteľné, postup, ako k nim prišiel nebol jasne zdôvodnený, preto je podľa neho rozsudok odvolacieho súdu arbitrárny a zmätočný. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie nebolo dovolateľovi zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov odvolací súd vychádzal, akými úvahami sa riadil, ako ich posudzoval a aké závery zaujal, a to najmä v spojení s okolnosťami, ktoré mali odôvodniť zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

10. Podanie dovolania z dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP dovolateľ odôvodnil odklonom odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu pri riešení právnej otázky spočívajúcej v aplikácii § 75 ods. 1 ZoR, t. j. či má princíp potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné prednosť pred princípom fakticity. Súd podľa dovolateľa vykladal princíp potenciality v rozpore s uvedeným ustanovením, keď fakticky núti povinného otca byť zamestnaný v práci s lepším príjmom, ktorú on vykonávať nechce, a ktorá mu môže spôsobovať o. i. i zdravotné problémy. V danej súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20. februára 2019 sp. zn. 3Cdo/236/2018.

11. V danej súvislosti dovolateľ namietol, že súd pri posudzovaní jeho príjmu vychádzal zo superhrubej mzdy, hoci reálne tvorí čistá mzda cca polovicu z nej, a za príjem dovolateľa považoval aj príjem právnickej spoločnosti, čo však nebol príjem súkromnej osoby. Súd opomenul reagovať na prvé rozhodnutie odvolacieho súdu a nezohľadnil aktuálne a potencionálne majetkové pomery exmanželky, hoci to bol povinný urobiť, taktiež súd nezohľadnil jeho životnú situáciu - stratu príjmu a práce atď. Poukázal na Metodiku pre výpočet výživného rodičov k deťom z r. 2024, v zmysle ktorej sa má pri vyčíslení čistého príjmu zohľadňovať a j daňový bonus, prídavky na dieťa, zväžiť účel a zmysel výživného, rozdielnu životnú úroveň rodičov a to, či k výraznému poklesu vo výške príjmu povinného rodiča došlo úmyselne alebo z dôvodu, ktorý nemohol ovplyvniť, a poukázal na rozhodnutia R 27/1970, R 101/1967. Rovnako súd nevzal do úvahy výdavky otca vznikajúce v súvislosti s realizáciou styku s deťmi, súd tieto skutočnosti neskúmal a uzavrel výživné v neprospech otca, neriešil otázku alternatívnych a ďalších príjmov matky, nezmyselné navyšovanie potrieb detí matkou, majetkové pomery matky, preto nezískal komplexný obraz o aktuálnych majetkových pomeroch oboch rodičov, čo predstavuje rozpor s § 75 ods. 1 ZoR. Podľa dovolateľa súd aplikoval § 75 ods. 1 ZoR izolovane, bez ohľadu na § 75 ods. 2 CSP.

12. V prípade stanovovania výživného na plnoleté dieťa dovolateľ tiež poukázal na potrebu aplikácie § 62 ods. 2 ZoR a § 66 a § 67, a to vo vzťahu k jeho vyživovacej povinnosti k jeho rodičom, čo súd neurobil.

13. Podľa dovolateľa v konaní neboli zohľadnené všetky skutkové okolnosti, ale v dôsledku rozhodnutia o výživnom na základe hypotetických úvah súdu, bola jeho výška stanovená spôsobom neumožňujúcim reálne plnenie zo strany otca.

14. Na základe uvedeného dovolateľ navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

15. K dovolaniu otca sa vyjadrila matka detí a plnoletá dcéra. Z vyjadrenia vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu považujú za správne, preto navrhli dovolanie odmietnuť, príp. zamietnuť.

16. Kolízny opatrovník sa k dovolaniu nevyjadril.

IV.

Konanie pred dovolacím súdom

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej ako „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti, pričom zistil, že dovolanie je prípustné.

18. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

19. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (pozri sp. zn. 3Cdo/42/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 8Cdo/99/2017).

20. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (pozri sp. zn. 1Cdo/26/2017, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/42/2017, 5Cdo/12/2017, 7Cdo/163/2017, 8Cdo/73/2017).

21. Vyššie naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

K dovolaniu podľa § 420 písm. e) CSP

22. Najvyšší súd SR považoval za potrebné v prvom rade sa vysporiadať s námietkou dovolateľa, týkajúcou sa rozhodovania nesprávne obsadeného odvolacieho súdu v zmysle § 420 písm. e) CSP.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

23. Odvolaciemu súdu dovolateľ vytkol, že senát, ktorý rozhodoval o odvolaní, bol nesprávne obsadený, keďže v r. 2023 o odvolaní podanom proti prvému rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci rozhodoval senát 6Co odvolacieho súdu, zložený zo sudcov Kekely, Urbanová, Topoľančík a po opätovnom podaní odvolania v r. 2024 rozhodoval proti druhému rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci, vydanému po vrátení veci odvolacím súdom, senát 13Co odvolacieho súdu v zložení sudcov Dúbik, Dubecová a Štolcová. Pridelenie veci sa realizovalo inak ako určoval rozvrh práce odvolacieho súdu v rokoch 2022, 2023 a 2024, pričom v spise o tom, prečo tomu bolo tak, nie je žiadne zdôvodnenie.

24. Právo na zákonného sudcu je zaručené v čl. 48 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého nemožno nikoho odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon. Uvedený ústavný príkaz predstavuje pre každého účastníka konania rovnakú záruku, že na rozhodovanie o jeho veci sú povolané súdy a sudcovia podľa vopred vybraných zásad (procesných pravidiel).

25. Princíp nebyť odňatý zákonnému sudcovi bol v civilnom sporovom i mimosporovom konaní premietnutý aj do ustanovenia § 420 písm. e) CSP. Súdna prax je jednotná v tom, že súd treba považovať za nesprávne obsadený aj vtedy, ak nekoná zákonný sudca.

26. Koho treba považovať za zákonného sudcu a akým spôsobom možno vykonať jeho zmenu upravuje ustanovenie § 3 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. Zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce.

27. Z obsahu súdneho a elektronického spisu najvyšší súd zistil, že po prvotnom rozhodnutí, keď súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom zo 7. apríla 2022 č. k. 9P/200/2021-141, bola vec v dôsledku odvolania podaného otcom i matkou prvýkrát predložená odvolaciemu súdu dňa 28. júla 2022 a bola pridelená senátu 6Co (č. l. 252). Z Rozvrhu práce Krajského súdu v Žiline na rok 2022, účinného ku dňu 28. júla 2022, dovolací súd zistil, že senát 6Co bol zložený zo sudcov Mgr. Andreja Kekelyho, JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka. O odvolaniach otca a matky rozhodol senát 6Co odvolacieho súdu rozsudkom z 26. apríla 2023 č. k. 6CoP/18/2022-313 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v druhej, tretej, šiestej a siedmej vete jeho výrokovej časti potvrdil, v štvrtej, piatej a ôsmej vete jeho výrokovej časti zrušil a vrátil vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

28. Po vrátení veci súdu prvej inštancie tento vo veci opätovne rozhodol rozsudkom z 22. februára 2024 č. k. 9P/200/2021-633 v spojení s opravným uznesením z 22. júla 2024 č. k. 9P/200/2021-901, proti ktorému podala odvolanie matka, plnoleté dieťa i otec. Vec bola predložená odvolaciemu súdu dňa 11. septembra 2024 a náhodným výberom pridelená senátu 13Co (č. l. 926). Z Rozvrhu práce Krajského súdu v Žiline na rok 2024 (ďalej len „RP na r. 2024“) účinného ku dňu 13. septembra 2024 dovolací súd zistil, že senát 13Co odvolacieho súdu bol zložený zo sudcov JUDr. Jána Buríka, JUDr. Márie Dubcovej a Mgr. Zuzany Štolcovej. Zloženie prvotne rozhodujúceho senátu 6Co odvolacieho súdu bolo rovnaké ako v r. 2022, t. j. JUDr. Jana Urbanová, Mgr. Andrej Kekely a JUDr. Vladimír Topoľančík.

29. Podľa bodu II.2.3 písm. a) ods. 1. Pravidiel určovania zákonného sudcu obsiahnutých v RP na r. 2024, Spôsob a pravidlá prideľovania vecí vrátenej na ďalšie konanie a rozhodnutie - § 4 písm. b), § 5 ods. 2 písm. c) vyhl. č. 118/2005 Z. z. - Veci zrušené odvolacím súdom a vrátené prvoinštančnému súdu a znovu predložené na rozhodnutie o odvolaní o tom istom predmete rozhodovania sa zapisujú do súdneho registra tomu odvolaciemu senátu alebo samosudcovi, ktorý vo veci rozhodol pred jej zrušením pod novou spisovou značkou. Súvislosť s pôvodnou vecou sa vyznačí v poznámke.

30. Podľa bodu II.2.3 písm. a) ods. 5. Pravidiel určovania zákonného sudcu obsiahnutých v RP na r. 2024 „Ak nemožno vec zapísať podľa odsekov 1/ - 4/ pôvodnému senátu, pretože senát v pôvodnom

zložení neexistuje, prideli sa senátu, v ktorom je podľa rozvrhu práce zaradený sudca, ktorý bol určený ako sudca/spravodajca pôvodného senátu. V prípade, ak nemožno takto vec prideliť (pôvodný sudca/spravodajca prestal byť sudcom, bol pridelený na iný súd, je zaradený do iného kolégia a podobne), vec sa zapíše do nápadu vecí senátu, do ktorého sú zaradení ostávajúci členovia pôvodného senátu. Ak ani takto nie je možné vec prideliť, vec sa prideli náhodným výberom.“

31. Dôvod pre zápis veci náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR v súdnom spise ani v elektronickom registri nie je zaznamenaný a rovnako v ňom nie je vyznačená súvislosť s vecou už raz odvolacím súdom rozhodovanou, hoci z rozhodnutí súdu prvej inštancie (č. l. 141 a č. l. 633) je zrejmé, že vec sa týkala totožných účastníkov konania a rovnakého predmetu sporu. Zároveň zo žiadneho ustanovenia RP odvolacieho súdu na r. 2024 nevyplýva, že ak v rodinnej veci rozhodoval občianskoprávny senát odvolacieho súdu a vec bude po vzniku rodinnoprávných senátov opätovne predložená odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní, bude pridelená náhodným výberom niektorému z rodinnoprávných senátov.

32. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade po zrušení veci odvolacím súdom, jej vrátení prvoinštančnému súdu a po opätovnom predložení veci na rozhodnutie o odvolaní o tom istom predmete rozhodovania mala byť vec podľa bodu II.2.3 písm. a) ods. 1. Pravidiel určovania zákonného sudcu obsiahnutých v RP na r. 2024 zapísaná do súdneho registra odvolaciemu senátu 6Co, ktorý vo veci rozhodoval pred jej zrušením pod novou spisovou značkou, s vyznačením súvislosti s pôvodnou vecou v poznámke, nakoľko nenastala žiadna zo situácií definovaných ods. 5. bodu II.2.3 písm. a) Pravidiel určovania zákonného sudcu obsiahnutých v RP na r. 2024, keďže senát 6Co v pôvodnom zložení existoval.

33. S poukazom na uvedené došiel dovolací súd k záveru, že dovolateľ opodstatnene namietal, že došlo k procesnej vade podľa § 420 písm. e) CSP. Ide o tak závažnú procesnú vadu, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, keďže nemôže byť považované za správne. Z uvedeného dôvodu dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP). S prihliadnutím na dôvod zrušenia napadnutého uznesenia odvolacieho súdu sa dovolací súd už nezaoberal ostatnými v dovolaní namietanými vadami.

34. V ďalšom konaní odvolací súd rozhodne o trovách pôvodného konania i dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

35. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.